



## **gymnastiek**

In de gymnastiekles plachten wij gekleed te gaan in een kwiek blauw broekje en een helderwit shirt. Aldus repten wij ons door de zaal of over het veld, een lust voor het oog. De leraar onderscheidde zich van de rest door het dragen van een wit petje en voorts door zijn bemoeidigend en stimulerend optreden. Ja, zijn optreden getuigde van een groot enthousiasme, dat velen van ons zo bitter nodig hadden. Steeds wist hij ons op te voeren tot nog grotere presaties, een enkeling uitgezonderd. Maar ook voor deze, veelal droeve figuren had hij nog een vriendelijk woord.

Ik hoor hem nog roepen, na een slecht geslagen bal: „Goed geprobeerd, Stans !” Raak vind ik dat.

De bal mocht dan langs het doel gaan, deze opmerking schoot er lijnrecht in, en trof dieper dan welke uitnuntend geslagen bal ook.



## **de bibliotheek**

Zou het pedagogisch wel juist zijn, dat tralies, ons de „weg tot het boek” versperren?

Nee hoor, ik geloof er niets van. Zoiets schrikt af. En dat is geheel verkeerd, óók psychologisch, neem dat maar van mij aan. En dat op onze school!

Immers, hoe moet het karakter zijn van een schoolbibliotheek? Een schoolbibliotheek moet een uitnódigend karakter dragen, hij moet de belangstelling wekken, hij moet de leerling, die warempel wel wat anders aan zijn hoofd heeft dan om op school nóg eens te gaan studeren, trékken, lokken, uitnodigen tot het grijpen van een boek.

Een bibliotheek moet zijn als het pannekoekenhuisje van Hans en Grietje, maar in plaats van pannekoeken zijn het dan de kleurige, fleurige boeken die ons verleiden tot toetasten. Is onze bibliotheek zulk een pannekoekenhuisje? Nee, en daarom zij zij hierbij veroordeeld.